

AdventInfo

A Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2006. április 8.

Krisztussal járni, szolgálva várni!

Országos Képviselőgyűlés Budapesten

2006. március 12-én Országos Képviselőgyűlést hívott össze a Magyar Unió Bizottsága az Unió Alkotmányának és Alapszabályának rendelkezései szerint.
A Képviselőgyűlés célja „lelki iránymutatás és beszámoló az előző évben elvégzett munkáról”.

Az ország gyülekezeteiből több mint 200 küldött és vendég résztvevő érkezett Budapestre, a Székely Bertalan utcai imaterembe.

Az áhítatot Dr. Bertil Wiklander testvér, a Transzeurópai Divízió elnöke tartotta, Baji Zoltán lelkipásztor fordítói segítségével.

Az ülés az unió-elnökség 2005. évi beszámolójával folytatódott.

Dr. Szilvási András, az unió elnöke átadta Jakus-Nagy Máriának, az Élet és Egészség Könyvkiadó Kft. új ügyvezető igazgatójának, valamint Árvai Attilának, az Unióbizottság új tagjának a megbízási levelét.

Fenyvesi Péter, az unió pénztárosa tájékoztatta a testvéreket a kiadóban kialakult helyzetről, valamint az Unióbizottság által, a megoldás érdekében tett lépésekről.
A küldöttek hozzászólásai követték a beszámolókat.

Ebéd után az unió elnökének előterjesztését hallgatta meg a testület az egyház jelenlegi kihívásairól és a lehetséges megoldási modellekről.
A küldöttek egy kérdőívet töltöttek ki, amelyben kifejezték a véleményüket és tanácsukat az egyház vezetése felé.

Urunk, nyújtsd ki a kezedet!

Dr. Szilvási András
unióelnök
beszámolója
a 2005. évről

A 2005. évi tervkészítő előterjesztésnek (2004. december 19.) ez volt a címe: *Urunk, nyújtsd ki a kezedet!*, és az apostolok életének egy kritikus időpontjában elmondott imádságot idéztem a Plenáris Unióbizottság tagjai előtt. Legyen ez most is a bevezető ígém:

„Most pedig, Urunk, tekints az ő feynyegéseikre, és add meg szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal hirdessék igéidet; te pedig nyújtsd ki a kezedet gyógyításra, hogy jelek és csodák történjenek a te szent Szolgád, Jézus neve által. Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten ígését.” (ApCsel 4:29–31)

Az egyik kérdés az volt, hogy eléggé kétségbe vagyunk-e esve ahhoz, hogy ne magunkban bízunk, hanem Abban, aki ma is képes csodákat tenni népe életében. Azután arról is beszélünk, hogy az egyház elsősorban a közösségről szól, és az egymásra utaltságunk sokkal nagyobb perspektívát nyit meg előttünk, mintha egyszemélyes egyházakat építünk.

Nos, hol állunk, mire jutottunk? Hadd említsek először néhány dolgot arról, hogy mit érzékelünk, és azután a főbb eredményeinkről és mulasztásainkról beszélek.

Amit az unió vezetőiként megéltünk a 2005. évben, azt úgy is meg lehet fogalmazni, hogy a „mézeshetek vége”. A ciklusunk első néhány hónapja után természetesen szembe kellett néznünk a vezetés tipikus kihívásaival.

✧ Sokan elkezdtek mérlegelni, hogy megfelelünk-e azoknak a várakozásoknak, amelyeket támasztottak velünk szemben, és az első néhány hónapban türelmesen vártak.

✧ Egy másik jelenség, ami a mézeshetek végét jelenti, hogy néhányan megjedtek, hogy bizonyos stratégiai döntéseket valóban végre akarunk hajtani. A különböző terveket általában különösebb ellenállás nélkül el szokták fogadni az emberek, mert a legtöbbről tudják, hogy ügyis a fiókban marad. Ha viszont valaki tényleg meg akarja valósítani, akkor egyesek idegesek lesznek.

✧ Végül nekünk is szembe kell néznünk azzal, hogy lesz-e csoda a vezetésünk alatt. Valaki jóindulatúan azt mondta nemrég, hogy feltételez egy bizonyos mértékű csalódottságot bennünk, mivel sokkal nagyobb reményekkel indultunk a jelenlegi eredményekhez képest.

Eredményeinket az általunk megfogalmazott stratégiai célkitűzések fényében akarjuk mérlegre tenni, amelyeket számtalan alkalommal publikáltunk már, de álljanak most is itt, emlékeztetve bennünket a küldetésünkre:

1. Imádat: „Alternatív istentiszteleti formák gyakorlására lehetőséget teremtve, növeljük az istentiszteletek látogatottságát, befogadókészségét és lelkesítő, felemelő voltát.”

2. Szolgálat: „Közösségi alkalmaink és szolgálatunk megtervezése közben különös hangsúlyt helyezünk az emberi szükségletek kielégítésére, és a krisztusi gyógyítás és szabadítás Szentlélek általi közvetítésére.”

3. Evangelizálás: „Tartós és folyamatos taglétszámnövekedést érünk el a gyülekezetalapítás és megújítás mozgalmának kiterjesztésével, arató evangelizálással és a tagok munkába állításával.”

4. Közösség: „Szorosabb kapcsolatokat építünk a tagok, a gyülekezetek és az egyház egységei között. Elősegítjük a biblikus kiscsoportok mozgalmát és széleskörű kapcsolatokat építünk a társadalom különböző rétegeivel, erősítve a jelenlétünket a világban.”

5. Tanítványság: „Minden generációt magába foglaló nevelést biztosítunk a biblikus értékek megőrzésére, a lelki fegyelmezők gyakorlására, a tagok önálló lelki életre vezetésére.”

Az elmúlt év folyamán a kiemelkedő eseményekről, programokról rendszeresen hírt adtunk, így ezek ismertek a képviselők előtt. Számtalan jelentős esemény történt, csak emlékeztetül hadd említsek néhányat: Louis Torres és Lowell Hargreaves előadássorozatai, egészségügyi és szombatiskolai képzés TED részvétellel, Egyházterületi Választókonferenciák, Missziókonferencia, Országos Lelkészttábor stb. Az elmúlt év jelentős eseménye volt a Generál Konferencia ötvenkénti ülése is.

A számokról elsősorban a titkári és a pénztárosi beszámolóban olvashatunk, de néhány adatot érdemes itt megemlíteni. A keresztségek és szavazások száma ismét emelkedett: 2003: 105; 2004: 148; 2005: 185 lélek csatlakozott az egyházhoz. Meg kell jegyezni viszont, hogy ennek ellenére

egy minimális taglétszámcsökkenés volt tapasztalható.

Érdekes képet mutat az elmúlt évi keresztségek elemzése. Sajnos csak a Dunamelléki Egyházterület adatai állnak a rendelkezésemre, így az országos adatok némileg módosítanak a képet. Eszerint az elmúlt évben keresztkedettek kor szerinti megoszlása a következő:

18 alatt	8%
19 – 35	43%
36 – 62	39%
62 felett	13%

A keresztség előtti háttérrel tekintve pedig így fest a kép:

Adventista	49%
Világi	25%
Történelmi egyház	24%
Kisegyház	5%

Jelentős stratégiai döntések születtek a különböző bizottságokban, ill. néhány az alábbiak közül még egyházterületi szinten folyamatban van: *Lelkészkiértékelés, Helyezési rendtartás, Körzethatárok és státusszámok meghatározása, Lelkesi és gyülekezeti missziótervek, Anyakönyvi rendszer, Vezetői kiértékelés.* Továbbra is meg vagyunk győződve arról, hogy ezeknek a döntéseknek a végrehajtása, ill. az egyházterületi követő határozatok megszületése és azok végrehajtása minőségileg javítani fogja a közösség működését.

Nem felejtjük viszont el, hogy ezek csak az adminisztratív működést hivatottak javítani, ami nem helyettesíti a lelki megújulás szükségességét egyikünk életében sem. Erre különös figyelmet kell fordítanunk az előttünk álló hónapokban, hiszen nem tudjuk mennyi időt ad Isten, hogy részt vegyünk művének befejezésében. □

Ügyfelfogadási rend a Tiszavidéki Egyházterületen

Értesítjük kedves testvéreinket, hogy a titkársági irodán ügyfelfogadási rendet alakítottunk ki. Ennek értelmében a titkárságvezető **hétfőtől csütörtökig 8:00-tól 14:00-ig tart ügyfelfogadást.**

Kérjük a testvéreket, hogy a hatékonyabb munkavégzés érdekében az ügyfelfogadási időben intézzék ügyeiket.

Tel./fax: 52/502–191
Mobil: 30/664–3191 (csoporton belül ingyenes!)
E-mail: tet@adventista.hu

Felszabadítani Isten hatalmát

Kihívások a Magyar Unióban

Az AdventInfo ez évi első számában megjelent elnökségi interjúban – ahol a testvérek és a munkatársak által feltett néhány kérdésre válaszoltunk – az egyik hozzám címzett kérdés így hangzott: Melyek a legnagyobb kihívások a közösség számára 2006-ban? A válasz szokatlanul élénk aktivitást és természetesen vitát váltott ki egy olyan kérdésről, amely akkor még semmilyen testületben sem szerepelt a napirenden. Néhányan tudni vélték, mi készül, és a végeredményt is, így nagy lelkesedéssel kezdtek harcolni ellene. A nevezett interjúválasz így hangzott:

„Egy egyszerű, rugalmas, a kihívásokra gyorsan reagáló szervezetre és adminisztrációra van szükségünk, ahol a döntések a végrehajtás színhelyéhez a lehető legközelebb történnek. Komoly lépéseket kell tennünk a helyi gyülekezetek felértékeléséért. Ha növekszik az élő, kezdeményező, személyi és anyagi forrásokkal jól ellátott gyülekezetek száma, akkor a közösség növekedni fog, de másképp csak becsapjuk magunkat.”

Mondanom sem kell, hogy egy ilyen véleménnyel szemben nem presbitereknek és gyülekezeti tagoknak, hanem csak néhány lelkipásztornak és adminisztratív vezetőnek volt kifogása. Most érkezett el az ideje annak, hogy közösen és felelősen beszéljünk erről, hiszen egy olyan testület előtt állok, amely a leghívatottabb a közösség irányának megfogalmazására.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy az elmúlt 10 évben a szervezet átalakításával kapcsolatos kérdések rendszeresen visszatértek a közösség különböző testületeinek napirendjére. Azt is megfigyelhettük viszont, hogy lelkési, vezetői többségű testületekben folyt a párbeszéd, kizárólag az egyházterületi vagy az unió választókonferenciákat megelőző időszakban. Ez a tény minden esetben meg is pecsételte a kísérletek kimenetelét.

Azt sem kellene figyelmen kívül hagyni, hogy a jelenség jól ismert a magyar társadalomban is, beleértve a politikai szereplők szkeptikus magatartását is. Az ország demokratikus átalakításának melléktermékeként olyan túlméretezett döntéshozó és végrehajtó gépezet jött létre, amit az ország egyre nehezebben tud elviselni. Mindenki tudja, hogy csökkenten kellene, de az érintettek azt szeretnék, ha ez csak az utánuk jövőket érintené.

Végül nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy egy ideje a világközösségben is ott érik a szervezet átalakí-

tásával kapcsolatos kérdés, és az elmúlt évben reményt keltő fordulatot is vett, miszerint a Generál Konferencia Bizottsága 2005 októberében felállított egy szakbizottságot, amely átfogó javaslatokat készít, nem csak a világszervezet, hanem az uniók és az egyházterületek működését érintően is. Természetesen, amikor mi is elkezdünk erről beszélni, akkor elkötelezzük magunkat, hogy a Magyar Unió szervezeti átalakításának tervét a világközösség szakbizottságának munkájával párhuzamosan, és azzal összhangban kívánjuk végrehajtani.

Kihívások a Magyar Unióban

Hogyan lehetne röviden megfogalmazni azokat a kihívásokat, amelyek gondolkodásra készítetnek? Az Unióbizottság az elmúlt 18 hónapban számtalan rendkívül fontos stratégiai döntést hozott. Pl.: *Stratégiai terv 2005–2010; Osztálymunka átszervezése; Pénzügyi átszervezés; Lelkésziértékelés; Helyezési rendtartás; Közzethatárok és státusszámok meghatározása; Lelkeszi és gyülekezeti missziótervek; Anyakönyvi rendszer; Vezetői kiértékelés.*

Ezeknek a határozatoknak a végrehajtása – meggyőződésünk szerint – döntő jelentőségű lenne a Magyar Unió eredményessége érdekében, de jelentős mértékben attól függ, hogy milyen követő határozatok születnek az egyházterületek szintjén. A döntések hatékonyságát az is csökkenti, hogy a végrehajtás ellenőrzése már nem annak a testületnek a hatásköre, amely a határozatot hozta. Ne értse félre senki, nem személyekre irányuló kritikáról van szó, hanem a mechanizmus anomáliáiról. A megoldás az lenne, hogy a tervezés, döntés, végrehajtás és az ellenőrzés ugyanannak a testületnek a hatáskörében lenne. Olyan szervezeti szintek legyenek, amelyek feladat- és hatásköre jól elválasztható a többi szinttől, és a különböző szintek egymás munkáját erősítik, segítik.

Nem mindenki akarja ezt belátni, de mégis mondom, hogy van egy másik kihívásunk is. A Magyar Unióban gazdaságilag válsághelyzet van, ami felelős gondolkodásra készítet. Külön számításba kell venni, hogy az euró történető átváltás jelentős anyagi veszteségeket, bevételcsökkenést fog eredményezni a közösségben. Az egyház működésére jelenleg 15%-kal többet fordítunk, mint a tizedbevétel. Ez csak úgy lehetséges, hogy van állami támogatás, máskülönben már a

gazdasági kényszer miatt meg kellett volna lépni az átszervezést.

Mivel a legtöbb kezdeményezés központi, a végrehajtás pedig helyi, az egész közösség működése erőtlen. Sürgősen szükség lenne arra, hogy a kezdeményezés és a végrehajtás is több szinten folyjék a közösen meghatározott látás és stratégiai célkitűzések megvalósításáért.

Milyen közösséget akarunk látni a Magyar Unióban?

Egy széleskörű konszenzus alapján született látást adnak át a vezetők, ami nagy támogatottságot élvez és eljut a gyülekezetekhez. Egymásba kapcsolódó célok születnek az egész magyarországi közösségben. Jól tisztázott hatáskörökkel minden egység vagy vezetési szint ugyanazért a végső célért dolgozik.

Gyors, világos információk mindkét irányba: a vezetéstől, de a gyülekezetektől is. A lelkészek számon kérhetők legyenek az információk továbbításáért.

A döntések az érintett egyházi szinthez a lehető legközelebb szülessenek, vagyis lehetőleg a végrehajtás szintjén. Ugyanazon a szinten biztosítani kell az ellenőrzést is. Ugyanarról a kérdésről ne döntsünk több szinten is, hanem csak ott, ahol végre is lesz hajtva. A stratégiai döntések egy széleskörű párbeszéden alapuló folyamat végén szülessenek, ne pedig úgy, hogy a döntéseket utólag magyarázzuk.

Jelentősen meg kell erősíteni a gyülekezeteket anyagilag is, több teret és forrást biztosítva az evangélizációs kezdeményezésre. Forrásokat kell felszabadítani, hogy a speciális missziók (pl. kórházmisszió) is kiépíthetők legyenek.

Civil alternatívák

Támogatni kellene az egyházhoz kapcsolódó, de úgynevezett civil kezdeményezéseket a közösség aktivitásának növelése érdekében. Ezek a kezdeményezések nem igényelnek szervezeti átalakítást és különös döntéseket.

A *Megújulás Éve* program keretében kezdeményezzük különböző fórumok létrejöttét. A regionális presbitériumok képviselőinek bevonásával egy *Megújulás Éve Fórum* szervezését kezdeményezzük a közösség lelki megújulásának elősegítésére és a közösség megosztottságának orvoslására.

Az *Adventista Civil Kerekasztal* a különböző egyházi alapítású vagy tagok

által alapított egyesületek, alapítványok munkáját lesz hivatott összefogni, és a közösség stratégiai céljainak a szolgálatába állítani.

Az *Adventista Közéleti Fórum* pedig szeretné előmozdítani a tagjaink közéleti szereplését és azoknak a lehetőségeknek a kiaknázását, amelyekkel a tagjaink eredményesebben kapcsolódhatnak be a társadalom szolgálatába.

Strukturális alternatívák

A vázolt kihívásnak számtalan strukturális megoldása is lehetne.

1) *Nem kellene semmit változtatni a jelenlegi szervezeti felépítésen, csupán világosabban körülírni a feladat- és hatásköröket, csökkentve a párhuzamoság és ebből adódóan az ütközések veszélyét.* – Lehetséges, de nem oldja meg az adminisztráció aránytalan túlköltekezésének problémáját és továbbra is elvonja a misszió anyagi forrásait.

2) *Az unió megszüntetésre kerül, és egy vagy két egyházterület működik az országban önálló tervekkel és végrehajtással.* – Akkor lenne lehetséges, ha közben egy környező unióhoz csatlakoznánk (Bukarest, Belgrád, Kijev), ami jelentős anyagi forrásokat vonna el tőlünk és első sorban a nyelvi akadály miatt, nem sokat adna.

3) *Az egyházterületek kerülnének felszámolásra, és gyülekezetek uniója lennének.* – Ebben az esetben fennáll az a veszély, hogy az átszervezéssel együtt az egyházterületek által ellátott szolgálat jelentős mértékben sérülne, ugyanakkor a világközösségen belüli státuszunk is gyengülne.

4) *A magyarországi közösségnek egy választótestülete lenne, amely nem csak az unióvezetést és az unióbizottságot választaná meg, hanem a teljes magyarországi munka szervezettségéhez szük-*

séges szinteket is megszervezné (pl. a jelenlegi egyházterületek, vagy több régió stb.). – A régiók megszervezése esetén, megfelelő jogosítványokkal és forrásokkal kellene ezeket ellátni, hogy teljes jogkörrel szervezzék a missziót. A taglétszám, illetve a globális missziós foltok nagysága szerinti arányban kaphatnák meg az anyagi forrásokat, amelyek felhasználását és végrehajtását a presbiterekből és a lelkészekből álló missziós bizottságok koordinálhatnák. Ez a megoldás illeszkedik leginkább a közösség szükségleteihez, és megfelelő rugalmasságot biztosít a munka megszervezésére. Lehetővé tenné azt is, hogy az evangélizációkkal kapcsolatos döntéshozatal és a végrehajtás ellenőrzése a lehető legközelebb legyen gyakorolva a gyülekezethez. Természetesen akkor lenne érdemes egy ilyen szervezetben gondolkodni, ha a világközösség a jelenlegivel azonos státuszt biztosít számunkra. Ebben az esetben is kihívást jelentene, hogy a gyülekezetek megérték-e arra, hogy célok, tervek alapján, szervezeten dolgozzanak, illetve a régiókat nem kísértene-e meg egy bonyolult adminisztráció kiépítése.

5) *Más alternatívák* is elgondolhatók, és eredményesek lehetnek a közösség munkájának a hatékonyabb szervezésére.

A Képviselőgyűlés délutánján rendezett fórumon, egy rövid kérdőíven keresztül próbáltunk képet kapni arról, hogyan gondolkodnak a feltett kérdésekről a közösség lelképázstori és a gyülekezetek képviselői. Nincs lehetőség itt a kérdőív eredményeinek részletes elemzésére, csupán néhány jellegzetes eredményt szeretnék kiemelni, hogy lássunk azt az irányt, ahol az illetékes bizottságok és vezetők a következő hónapokban dolgozni fognak.

Arra a kérdésre: Mit tartasz az egyház hatékony működése szempontjából az

adminisztráció legnagyobb kihívásának? 45% úgy válaszolt, hogy a döntés, a végrehajtás és az ellenőrzés nem azonos szinteken történik. 35% pedig azt tartja problémának, hogy túl nagy az adminisztráció.

Arra a kérdésre: Hogyan lehetne élni a tagok az egyháztagság részvételét az egyházi életben? 62% válaszolta, hogy a döntéseket a gyülekezeti szinthez a legközelebb kell meghozni és végrehajtani.

A válaszadók 61%-a vélte úgy, hogy a tagság megerősítése szempontjából a legfontosabb lépés, egy lelkigondozói rendszer kiépítése és erősítése lenne.

41–41% gondolta azt, hogy fontos lenne a regionális presbitériumok képviselőinek tanácsát létrehozni, ill. megszervezni egy *Adventista Közéleti Fórum*-ot, a tagság társadalmi szolgálatának erősítésére.

A szervezeti átalakítással kapcsolatban két kiemelkedő javaslat érkezett, miszerint 45% fontosnak tartaná a jelenlegi egyházszervezeti forma megtartásával (unió, két terület) javítani az egyház működését. 35% pedig azzal értene egyet, hogy egy vezetőtestület legyen az országban, több regionális misszió bizottsággal, amelyek rendelkezzenek a missziós és épületfelújítási pénzforrásokkal.

Az eredmények gyors értékelése arról győz meg bennünket, hogy folytatni kell a párbeszédet, hogy mielőbb kikristályosodjon a számottevő többség akarata ezekben a kérdésekben. Hiszen ma még az is látható, hogy sok résztvevőnek nem is volt elegendő információja a közösség jelenlegi működéséről, kihívásairól és azok várható következményeiről.

Dr. Szilvási András

Ösz-Farkas Ernő
uniótitkár
beszámolója
a 2005. évről

A STATISZTIKA látszólag adatokról szól, de a számok mögött lássuk az embereket, akikért ez a közösség dolgozott, illetve akiket elveszített.

Kereszttség és hitvallás útján 185 lélek csatlakozott az egyházhoz. Az előző évekhez képest hatékonyabb munkára utalnak a számok (2003-ban 105 fő, 2004-ben 148 fő volt a lélekmentési adat), ami bátorító lehet. Az evangélizációs kezde-

ményezések száma vagy az üzenetünk iránti fogékonyság nőtt.

Levél által 165 fő csatlakozott az egyházhoz. Összes növekedés: 350 fő (2004-ben 263).

A mérleg másik oldalán is magasabb számok szerepelnek. Kiugróan magas lett a törlések száma (80 fő, 2004-ben 15 fő). Valószínűleg az anyakönyvi lapok kitöltése indította el ezt a folyamatot, amellyel nem kellene félnünk, mert bár a papíron lévő tagság szép statisztikákat eredményez, de ezzel csak áltatjuk magunkat. Az egyház 27 fő tagságát szüntette meg 2005-ben. A veszteségek másik eleme az elhalálozás. Tagságunk idősebb nemzedéke eltávozóban van. Ez a folyamat felgyorsult (96 fő). Levél által 154 fő távozott (2004-ben 75 fő). Mindezekkel együtt

357 fő az unió vesztesége. December 31-én 4605 fővel zártuk az évet.

Másik jelenség, hogy a külföldről érkező levelek többé nem kompenzálják az egyéb veszteségeket. 2005-ben többen távoztak külföldre (14), mint ahányan határon túlról érkeztek (11).

A SZÁMOKON TÚL

Az **Anyakönyvi rendszer** kialakítása komoly munkát rótt a lelkészekre és presbiterekre. Az eredményekről a következő évi Képviselőgyűlésen számolunk be. A DET-ről 2 gyülekezet, a TET-ről pedig 4 gyülekezet nem küldött be válaszokat. Ezen kívül is elmondható, hogy a tagság közel 20%-a nem érhető el, ami, ha statisztikai jelentésben szerepelne a törlési oldalon, megdöbbentő számokat pro-

dukálna. Köszönjük a testvérek megértését és fáradozását, a lelkészek és presbíterek kitaró munkáját. A kiértékelés segíteni fog tisztább képet alkotni arról, hogy kik vagyunk.

Az elmúlt év kommunikációs kiadványairól néhány szó:

* Megjelent az **IMACÉL-TÁR** az elmúlt év végén. *Számok nélkül tükrösképe annak, hogy kik vagyunk, hogyan gondolkozunk, vannak-e céljaink.* Az egyház annyira erős, amennyire erősek a helyi gyülekezetek. Érdeemes olvasni, nagyon tanulságos. Minden gyülekezet kapott egy példányt.

* A tavalyi Képviselőgyűlésen átadtuk az **Országos programfüzetet**, aminek segítségével a közösség követhette, hogy a tervekhez képest hol tartunk. Újra megkapja minden küldött, illetve a gyülekezeti bizottságok tagjai is.

* Az **AdventInfo** 51-szer jelent meg 2005-ben. Ennek köszönhetően túl sok újdonságot nem tudunk mondani – ami történt, megjelent.

* Az **AdventHírnököt** felváltotta az **Adventista Világ** nemzetközi adventista magazin, amely az egész világon megjelenik, a Generál Konferencia egységre törekvő kezdeményezéseként. Kéthavonta jelenik meg, 8 hazai oldallal, a tagság számára ingyenesen, az **AI**-hoz, és az **Imaheti** anyagokhoz hasonlóan.

* A **Boldog Élet** formailag és tartalmilag is megújult, a **Mosollyal** és a **Fiatalokkal** együtt a kiadótól az unió gondozásába került. Minden lap, az előfizetéses és ingyenes lapok is egy terjesztési felelős irányítása alá kerültek.

* Szólnom kell arról is, ami nem jelent meg. Ígértünk egy **bemutakozó kiadványt** az egyházzal. Az anyag elkészült, jelenleg szerkesztés alatt áll. Ezt követően nyomtatjuk.

AZ OSZTÁLYMUNKACSOPORTOKRÓL

2005 tavaszától elindult az osztálymunka országos munkacsoportokban. Ez az átállás nem volt zökkenőmentes. Legnehezebb volt az osztálymunka céljának meghatározásában konszenzust találni. Az osztálymunkák célja több, mint szombati igehirdetéseket tartani. Sokkal inkább szakmai segítséget nyújtani, képezni és szakirányú programokat szervezni, hogy a lelkészek és presbíterek eredményesebben képezhessék a gyülekezet tagjait. Nem kívánja átvenni a körzeti és gyülekezeti programok helyét, még kevésbé hivott azokat anyagilag finanszírozni.

A MCS-ok konkrét munkájáról a képviselők írásos anyagot kaptak, a különböző rendezvényekről, programokról menet közben beszámoltunk az **AdventInfo** hasábjain.

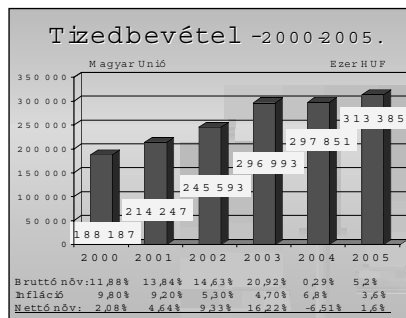
* * *

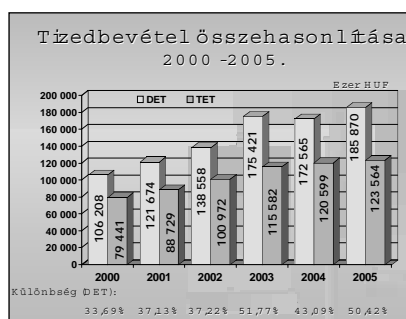
Fenyvesi Péter uniópénztáros beszámolója a 2005. évről

Annak ellenére, hogy ma Magyarországon sokan, sokat vitatkoznak arról, hogy jobban élünk-e vagy sem, növekedett-e családjaink jövedelme vagy sem, mi adventisták elmondhatjuk magunkról, hogy szeretett Megváltónk nem hagyott el bennünket, ígéretéhez híven itt él közöttünk, és megáldott bennünket 2005-ben is. Az alábbiakban szeretnénk egy rövidített változatban bemutatni kedves Olvasóinknak, hogy mi történt egyházunk pénzügyi gazdálkodásában tavaly.

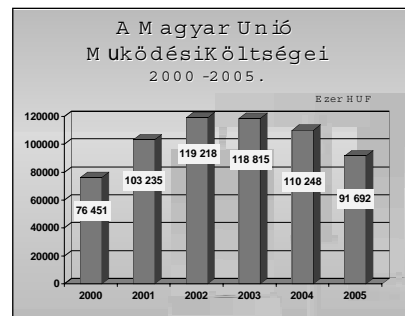
Tizedbevételeink 2005-ben nem jelentősen, de az inflációt meghaladóan (1,6%) növekedett.

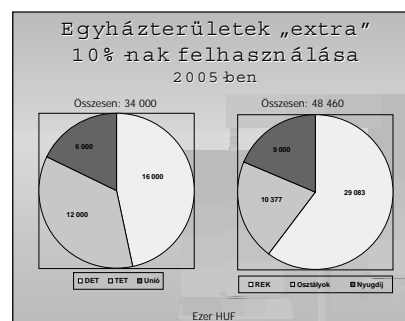
A második képen a tizedbevételek egyházterületek közötti megoszlása látható. Sajnos tovább nőtt a két egyházterület bevételei közötti különbség (2005-ben már 50,42% a DET javára). Kimutatásaink szerint ez egyértelműen annak köszönhető, hogy a Dunamelléki Egyházterületen élő testvérek jövedelme több mint 32%-kal magasabb, mint a Tiszavidéki Egyházterületen élő testvéreinké. Sem testvéreink tizedfizetési szokása nem változott, sem pedig gyülekezeteink létszáma, ill. a tagság összetétele, így ez az eredmény az életszínvonal változásával magyarázható.

2005-ben sikerült tovább csökkentenünk működési költségeinket, aminek elérésében nagy segítséget nyújtottak az Isten ügye mellett elkötelezett unióbizottsági tagsággal megbízott testvérek.

Az elmúlt hónapokban néhányan bírálták az unió és egyházterületek közötti tizedmegosztás mértékét, ezért ezzel kapcsolatban is szeretnénk információt adni Olvasóinknak. A lenti ábrán azt láthatjuk, hogy 2005-ben az egyházterületek 28 millió forintot adtak át tizedükből a kötelező tizedszázalékon túl az uniónak. Emellett az uniónak saját tizedbevétele is van, amely így összesen 34 millió forint volt tavaly. Ennek felhasználását a kép jobb oldali része mutatja. A Reménység Evangelizációs Központ több mint 29 millió forintot kapott, az osztályok kiadásai meghaladták a 10 millió forintot, nyugdíjas lelkészek és bibliamunkások nyugdíj kiegészítésére pedig 9 millió forintot fordítottunk. Ezek összege meghaladja az egyházterületektől kapott támogatás összegét, így némi fejtörést jelentett ennek megoldása, azonban az Úr kegyelmes volt hozzánk, és meg tudtuk oldani ezt a problémát.

Végül szeretnénk tájékoztatni testvéreinket a személyi jövedelemadó 1%-ával kapcsolatban. A 2004-ben egyházunk javára rendelkező személyek száma 1593 személy volt. Ezeknek a személyeknek 6 149 875 HUF volt adójuk 1%-a. Ezt az állam kiegészítve, 2005 elején összesen több mint 28 millió forintot bocsátott a

(Folytatás a 6. oldalon.)

2/52 – Tavaszi Ifjúsági Konferencia Kecskeméten

Közel háromszáz fiatal dicsérte Istent szombaton

Újból megrendezésre került a tavaszi Ifjúsági Konferencia Kecskeméten március 17–19. között, amelyen most is igen sokan vettünk részt az ország minden pontjáról, sőt, még a határon túlról is érkeztek fiatalok. (180-an regisztráltak az egész hétvégére és még vagy 100-an csatlakoztak hozzánk szombatra.) Már a jelenlévők száma is jelezte, hogy egy áldásos és örömteli alkalom elé nézünk.

A hétvége egyik nagy kérdése volt – többek között –, hogy mit takar ez a rejtélyesnek tűnő 2/52. Találgattunk, próbáltunk mindenki a számokra asszociálni, de megoldást nem találtunk. Mihez lehet az 52-es számot kötni? És hogy jön ide a kettes? Nehéz volt megfejteni. Egy, a gyulaiak által mai filmekből összevágott kisfilmben maga Russel Crowe, az *Egy csodálatos elme* című film főszereplője is próbálkozott ennek megfejtésével, ami aztán végül is csapatmunkában a résztvevőknek sikerült.

Így aki ott volt Kecskeméten az tudja, mit jelent, és reméljük, hogy tevékenységük nyomán majd az otthonmaradtak számára is világossá válik. A cikk olvasóinak eláruljuk: **52** szombatunk van egy évben, amiből ha lehet, szánjunk minimum **2** szombatot ifjúsági alkalmakra. Persze nincs kikötve, hogy csak ennyit és ne többet – ez csak egy minimum cél, amit szeretnénk elérni.

Emellett találtunk egy ideillő biblia-szöveget is, amelyet Lukács 2:52-ben [2/52] olvashatunk – ez lett az úgynevezett Lukács-kód: „*Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben.*” Itt a növekedésről van szó, ez fontos üzenete volt a programnak.

A rendezvényen uniós és területi vezető lelkészek is jelen voltak, akik segítettek többek között abban, hogy miként valósíthatunk meg egy hétvégét úgy, hogy az ne csak barátainkkal, ismerőseinkkel eltöltött idő legyen, hanem valóban Isten tisztelete valósuljon meg, mint az ifinap legfontosabb célja. Prédikációik olyan témákról szóltak, amik bennünket, fiatalokat érinthetnek (*Fiatalon kezdeni, Fiatalként a misszióban* stb.). Mint minden ifjúsági alkalmon, itt is kiemelkedő szerepet kaptak az ifi énekek,

A résztvevők egy csoportja.

Ki fejtje meg a kódot?

amelyek éneklése által mintha közelebb éreztük volna magunkat Istenhez. És ez így is volt.

Újra megrendezésre került az úgynevezett *Gyülekezetek utcája*. Több gyülekezet is (Hajdukovo, Budapest–Terézváros, Nagykálló, Gyula stb.) bemutatta, milyen az ifjúsági élet náluk, hogyan dicsőítik Istent gyülekezeti szolgálataikban vagy akár a szabadidejükben. Továbbképzésként különböző szekciókon lehetett részt venni vasárnap, amelyek megmutatták, hogy milyen módon lehet Istenhez emelkedni a zenén keresztül, és hogyan lehet kreatívan szolgálni, vagy netalán „drámá”-val színesíteni az istentiszteleti alkalmakat.

Miként tavaly, most is lehetőség volt vasárnap egy kis fotózásra, amit alaposan ki is használtunk. Sajnos a fotózás után vége volt a programnak, és bár szomorúan, de elindultunk hazafelé, hogy újra megküzdjünk a hétköznapi gondjaival.

Reméljük, hogy ez a hétvége mindenki számára egy olyan pluszt adott, amelyből erőt merítve valamennyi fiatal, nem csak az ifjúsági alkalmakkor lesz aktív, hanem egyéb gyülekezeti programokon is. Kívánjuk, hogy legyen mindenki hasznos eszköz Isten kezében ott, ahol tevékenykedik, legyen az akár a gyülekezet, munkahely vagy esetleg iskola! Fiatalok! Ha jól éreztétek magatokat, gyertek el jövőre is, és ne felejtsetek el a Lukács-kódot, és valósítsátok meg a 2/52-t!

*Pénzes Tamás, Gyula
és Petró István, Medgyesegyháza*

**Fenyvesi Péter uniópénztáros
beszámolójának
folytatása az 5. oldalról.**

rendelkezésünkre. Ennek felhasználása a következőképpen alakult:

Mindkét egyházterület 5–5 millió forint támogatásban részesült ingatlan beruházásaikhoz. Az Adventista Teológiai Főiskola és az ADRA Hungary Alapítvány szintén 5–5 millió forint támogatást kapott. Közel 6 millió forintot adtunk a balatonlelleli Advent Konferenciai Központ konyhájának európai uniós norma szerinti átalakításához, valamint rezsizsámláik egy részének átvállalására. A fennmaradó összeg része annak a kölcsönnek, amit az unió a kiadónak adott hiányaik kifizetésére.

„Eljátszottunk” a számokkal, és próbáltuk kiszámolni, hogyan alakulna az SzJA 1%-ból nyerhető összeg mértéke, ha 1000 fővel növekedne a felajánlók száma. Ez a minimális „befektetés” kb. 18 millió forinttal emelné az egyház számára folyósított összeg mértékét. Ha minden gyülekezet átlagosan plusz 10 felajánlást „gyűjt”, teljesülnek számításaink. Ezzel jelentősen emelhetők lennének a gyülekezetek számára, ingatlan renoválásra, építésre stb. továbbított összegek. Tisztelettel kérünk Benneteket, mérlegeljétek ezt a lehetőséget, és tegyünk együtt ennek a könnyen megvalósítható célnak az elérése érdekében!

SzJA 1% -os felajánlások 2000-2004				
	2002.	2003.	2004.	Lehetőség 2005.
Rendelkezők száma	1 503	1 588	1 593	2 600
1% összege	5 242 380	5 974 888	6 149 875	(10 000 000)
Állam által kifizetett összeg	24 968 003	26 364 536	28 204 088	46 400 000

Helyes Uniói Köldésgyűlés-Budapest, 2006. március 12.

Gyülekezeti életképek

A szegedi ifjúság békési látogatása

2005. december 10-én Isten különleges áldását érezhettük, amikor a szegedi gyülekezet ifjúsága Békésre látogatott. A délelőtti istentisztelet alkalmával Bunyan János *A zarán-dok útja* című művét dolgoztuk fel.

Szolgálatunk során mindannyian ismét átgondolhattuk, átértelmezhetjük eddigi életutunkat, és Isten ígéreteibe kapaszkodhattunk, miszerint Ő mindvégig mellettünk áll. Nagy örömünkre szolgált, hogy az imaház zsúfolásig megtelt, mivel testvéreink ismerőseiket és barátait is meghívták erre az alkalomra. A közös ebéd is vendéglátóink különleges szeretetét bizonyította, ugyanakkor lehetőségünk nyílt arra, hogy meglévő kapcsolatainkat ápoljuk és újakat építsünk.

A délutáni istentiszteletet a békési ifjak szervezték. Fiatalos, lendületes alkalom volt. A megszokottól eltérően nagyobb hangsúlyt kaptak az Istent dicsőítő énekek. Az Igét Kovács László tolmácsolta szá-

munkra a délelőtti elhangzott gondolatok jegyében. Naplemente után bibliai és műveltségi vetélkedőn vehettünk részt, majd közösen sportolhattunk.

Köszönjük Istennek a szolgálat lehetőségét és a békési gyülekezet vendégszeretét.

Korábban a makói gyülekezetbe is elvitük Keresztyény történetét, ahol szintén nagy szeretettel fogadtak. Azon a szombat délutánon Zámbo Zoltán lelkész testvérünk foglalta össze a délelőtti gondolatokat.

A sorozatot nem szeretnénk megszakítani, ugyanis terveink között szerepel, hogy további gyülekezeteket is meglátogassunk és megörvendeztetünk szolgálatunkkal.

*A szegedi ifjúság nevében:
Pilánné Varga Helén*

Új előadássorozat a Terézvárosi Gyülekezetben

Jézus Krisztus visszajövetele előtt címmel indítunk új előadássorozatot péntek esténként 2006. április 7-től. A sorozat E. G. White, *Az utolsó napok eseményei* című válogatását dolgozza fel több előadó – Bodnár János, Erdélyi László, dr. Szigeti Jenő és dr. Tokics Imre – tolmácsolásában, vetített képekkel illusztrálva.

Minden keresztény egyház hiszi és tanítja, hogy Jézus ismét eljön, hiszen ez az

ígéret kitörölhetetlen a Bibliából. Mégis, csak nagyon kevesen hiszik azt, hogy ez az „advent” napjaink realitása. Ezt a különleges üzenetet Isten az adventi népre bízta.

Melyek Jézus visszajövetelének jelei, és hogyan ismerhetjük fel őket? Mit kell tennünk, hogy felkészülve várjuk Jézust? Mit ígér Jézus azoknak, akik hűségesen várják Őt? Ellen Gould White kijelentései és könyve alapján ezekre a kérdésekre keressük a választ előadásainkon. A részletes program a gyülekezet honlapján is megtalálható: <http://www.adventista.hu/terezvaros> Szeretettel várunk mindenkit!

Dr. Erdélyi László

Baráti Találkozó Fehérváron

Március 11-én, szombaton reggel pótszékeket is kellett hozni, hogy leülhessen mindenki, és ne a bejárat ajtóban ácsorogjon a fehérvári gyülekezetben.

A gyülekezet erre a napra baráti találkozót hirdetett meg azok számára, akik bármilyen formában kapcsolatban álltak a közösséggel, de különböző okokból elke-

rültek a gyülekezettől. Néhai tagok, adventista családok sarjai, valaha a padok között kergetőző gyerekek, mára sokat megélt felnőttek jöttek el a meghívásra.

Különösen érdekes volt a program azon része, amikor: Ócsai testvér, az Árvai testvérek tapasztalatai, derűs történetei, Kocsis Terike, Tóth Edit kedves emlékezősei hangzottak el.

Ócsai testvér, aki maga is lelkésze volt hét évig ennek a közösségnek, a Jelenések könyvét nyitotta fel; „*Boldogok, akik a bárány menyegzőjének vacsorájára hivata-*

„Feltámadt Krisztus, Te győztél bennem...”

December 28-án örömnépre gyűlt össze az Egri Gyülekezet és barátaink. Elérkezett az a nap, amire annyira vártunk, amikor kedves barátunk, Simkó Judit átadta életét az Úrnak és megkeresztelkedett.

A keresztfánál egymásra lelve... – csengett fel a kezdőének, amit sok-sok további zenés dallam követett, mert Judit így szeretne volna elmondani mindenkinek, mennyire boldog, hogy reménye egyedül Jézus! Elhangzottak még zsoltárok, versek és kóruszámok is, s az igei üzenet, amely kihangsúlyozta, milyen sok mindent jelent, ha szövetséget kötünk Jézus Krisztussal, és ezzel Ő lesz életünk Ura. Judit vallástétele és a felajánló imádság után következett a szövetségkötés csodája. A medence mellett

állva meghatottan énekeltük: *Megváltva! Mily boldogan vallom – a Bárány szent vére árán...*

Judit, kívánjuk, hogy mindig ilyen túlradó örömmel éld keresztényi életedet, és szolgálj Neki olyan hűségesen, ahogy már eddig is tetted!

Lelkes fiatal zenészeinknek és éneke-seinknek (Árvai Dániel, Farkas Beni, Mónika, Bruckner Nóri, Kontra Mónika és Judit, Rácz Beáta, Mudris Anett és Erős Lászlók csapata) pedig nagyon köszönjük a gyönyörű szolgálatokat!

Hegyes Csilla

losak” – hangzott az ige, reménységet nyújtva a hallgatónak. Végül Augustinus idézetével zárta prédikációját: „Az Isteni harmónia mindent áthat. Isten és Fiú előtt minden leborul, és hálásan elismerik: Kegyelemből hazajöttünk!”

Sz. K. Gy.

Egyedülállók és vegyes házasságban élők hétvégeje Szegeden

Az unió Családi és Nevelési Munkacsoportja tematikus hétvégét szervez 2006. június 17–18-án az egyedül élők, valamint olyan testvérek részére, akik nem adventista háztartással élnek együtt. Ezen a hétvégén szeretnénk beszélgetések és előadások keretében gyakorlati segítséget nyújtani mindazoknak, akik ilyen helyzetben élnek meg mindennapjaikat.

Néhány téma, amellyel foglalkozni fogunk:

- ❖ Hogyan lehetek egyedül is teljes értékű szülő?
- ❖ Hogyan éljem meg a hitemet egy nem hívő környezetben?
- ❖ Értékek harca a gyermeknevelésben

Kérünk minden érintettet, aki szívesen részt venne ezen a rendezvényen, hogy előzetes jelentkezését Mihalec Gábornál (elérhetőségek: tel.: 30/664–3045, e-mail: mihalecgabor@adventista.hu), valamint segítse a szervezést azzal is, hogy elmondja, milyen témákat dolgozzunk fel.

A hétvége költsége előre láthatóan 7000 forint körül lesz (4 étkezés + szállás igényes panzióban).

Mihalec Gábor
Családi és Nevelési Munkacsoport

„Ami megmarad...” NYÁRI ISTVÁN ELŐADÓESTJE

2006. április 8-án,
szombaton este 18:00 órakor
a Terézvárosi Gyülekezet
nagytermében.

A belépés díjtalan.
Szeretettel várunk mindenkit!

Keresünk jó állapotban lévő
angol mechanikás nagyongorát
a Terézvárosi Gyülekezet részére!
Tel.: (06) 20/336–5474

ÉLETERET AZ ÉVEKNEK!

*Ne csak éveket adj az életedhez,
hanem nyújtsd életet az éveidbe!*

„Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk” – mondja Mózes, az Isten embere, mert „olyanokká leszel, mint az álom; mint a fű, amely reggel sarjad; Reggel virágzik és sarjad és estvére elhervad és megszárad” (Zsolt 90:12, 5–6.).

A mai világban újra rá kell találni a szép öregség titkára. Ma szépen, derűs szívvel megőregedni azért is nehezebb, mert a fiatalságnak csaknem abszolút értéket tulajdonítanak. Ettől a korosodó

emberben az az érzés lehet úrrá, hogy valami visszavonhatatlanul elveszett. Az idő múlásával pedig minenkinek választania kell, hogy görcsös igyekezettel vissza akarja tartani azt, amiről érzi, hogy kicsúszik a kezéből, vagy vállalja az új életérzést, és ezzel új lehetőségek, változások számára nyitja meg magát.

A Családi és Nevelési Osztály nevében szeretettel hívok és várok mindenkit, aki érdekelt és nyitott az életkorok változásainak e különleges, kihívásokkal teli szakaszára.

A program helye és időpontja: Balatonlelle, Advent Konferenciai Központ, 2006. augusztus 30–szeptember 5. A részvételi díj az utószezon díjszabása szerint kedvezményes, egységesen 16 850 Ft/hét/fő. Ezúton szeretném felkérni a

gyülekezetek vezetőit, lelkészeit, hogy gyülekezetük anyagi lehetőségeihez mérten ők is támogassák a részt venni kívánó testvéreket.

Jelentkezni az intézet vezetőjénél, Bajusz Gyulánál kell (postacím: 8633 Balatonlelle, Határ u. 3.; tel.: 30/358–8217, 30/688–0952). Elhelyezési lehetőség 80 fő számára a jelentkezés sorrendjében biztosított.

Az előadásokat és lelkigondozói alkalmakat Pócsi Lászlóné és Pócsi László lelkészek vezetik.

Pócsi Lászlóné
a Családi és Nevelési
Munkacsoport tagja

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS!

A Hetednap Adventista Egyház Tiszavidéki Egyháztérülete pályázatot ír ki a Sátorlajújhely, Kossuth L. u. 12. sz. alatti kápolnájának kivitelezési munkálataira.
(Az épület jelenleg 50%-os készültségi szinten van.)

A pályázat benyújtásának határideje:
2006. április 25.

További információ, tervdokumentáció és a kivitelezés műszaki megvalósításának részletezése igényelhető az ajánlatkérő elérhetőségein (4029 Debrecen, Fazekas M. u. 7.; tel./fax: 52/502–191, mobil: 30/664–3177; e-mail: tet@adventista.hu), illetve letölthető az alábbi webhelyről: <http://tet.adventista.hu/palyazat>

Találkozás Jézussal

Csendes Napok a Szentendrei Pap-szigeten

A tábor célja: Egy biztos pont a bizonytalan világban: Jézus. Mégis sokan kételkednek Benne. Most lezárhatod a bizonytalanság idejét. A tábor közel viszi az őszinte keresőt Hozzá. Jézus kora, történelme, tanítása és üzenete bontakozik ki a résztvevők előtt. Fő célunk azonban a mai Jézus megtalálása. Bizonytalan vagy, nehéz eligazodni a vallások útvesztőjében? Segítség, békesség hiányzik? Ez a tábor Érted van. Multimédiás előadások, kötetlen közös és személyes beszélgetések alkalmával jobban megismerheted a Bibliát és személyesen Jézust.

Kiket várunk? – Két évvel ezelőtt indult el ez a típusú tábor. A résztvevők életében mérföldkő volt a Jézussal eltöltött hét. Megismerték Őt és vidáman távoztak. Elsősorban érdeklődőket vagy hitkrízisben levőket várunk. Egyedülállók, házaspárok, családok is jelentkezhetnek. Gyermekfoglalkozás lesz. Gyülekezeti tagokat akkor tudunk fogadni, ha egy barátjukat hozzák el.

Előadók: tanárok, lelkészek, teológusok

Helyszín: Szentendrei Pap-sziget

Időpont: 2006. július 24-én hétfő este 18-tól 30-án reggelig.

Költségek: teljes ellátással 6 napra 13 800 Ft-tól 19 500 Ft-ig. (5 napra 12 000 Ft-tól.)

Jelentkezés: **REK** 2119 Pécel, Ráday u. 12. rek@adventista.hu 28/547360

További információk: Szabó László, szlaszlo@felfedezések.hu 30/664–3243